# Interpreter własnego języka Cute



# Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji

Projekt wykonany na przedmiot Metody i Algorytmy Kompilacji

Martyna Olszewska martynao@student.agh.edu.pl

Jakub Domogała domogala@student.agh.edu.pl

1. Założenia programu	3
2. Wybór architektury aplikacji	3
3. Gramatyka i Opis Tokenów	3
4. Produkcje	5
5. Opis zasad	6
5.1. Zmienne	6
5.2. Operacje arytmetyczne	7
5.3. Operacje logiczne	7
5.4. Bloki	7
5.5. Pętla oraz if.	7
5.6. Print	8
5.7. Komentarze	8
6. Testowanie i sprawdzenie poprawności	8
6.1. Ciąg Fibonacciego	8
6.2. LoopGame	9
6.3. Test operacji matematycznych oraz logicznych	10
7. Instrukcja instalacji i użytkowania	11

### 1. Założenia programu

Celem naszego projektu było stworzenie Interpretera do języka Cute, który został wymyślony przez nas samych. Język ten nie jest przeznaczony do użytku na co dzień. Jego składnia jest interesująca i dosyć trudna, więc nie byłby on przeznaczony do codziennego użytkowania na większą skalę. Można go traktować jako ciekawostkę. Wynikiem działania naszego programu jest interpretacja kodu zapisanego w języku .cute

# 2. Wybór architektury aplikacji

Do stworzenia parsera wybraliśmy generator ANTLR4. Generowane pliki są w języku Python.

# 3. Gramatyka i Opis Tokenów

Gramatyka naszego języka łączy elementy języka Python i Haskell i rodziny C. Każda linia musi być zakończona znakiem |<3|. Tabulatory, znaki puste są domyślnie pomijane.

Poniżej znajduje się lista słów kluczowych wraz z ich znaczeniem.

Słowo kluczowe w naszym języku	Odpowiednik domyślny
drukareczka	print
waruneczek	if
powielanko	while
zwrocik	return
bezprzecinek	Int
zerojedynek	Bool
zprzecinek	Double
prawda	true
nieprawda	false
oraz	and

lub	or
kropkawkropke	==
innyod	<u>.</u> =
mniejszyod	<
wiekszyod	>

#### Tabela ze znakami zarezerwowanymi:

+	dodawanie
-	odejmowanie
*	mnożenie
/	dzielenie
1/1	dzielenie całkowitoliczbowe
[*]	potęgowanie
%	modulo
[^]	max
v	min
{	początek bloku
}	koniec bloku
()	priorytet wyrażeń
->	definicja zmiennej
<-	przypisanie wartości zmiennej
<3	znak końca linii oraz komentarz

#### Inne tokeny:

NAME	[a-zA-Z][a-zA-Z0-9]*
INT	('-')?[0-9][0-9]*
WHITE_SIGN	('' '\n' '\r' '\t')+
COMMENT	' <3 ' ~[\r\n]*

# 4. Produkcje

```
program : block;
block : (stat)+;
// All Statements
stat : define_stat
           | assign stat
           | print stat
           | if_stat
           | while_stat;
// Create new Variable statement
define stat : TYPE Var define NAME Semicolon
            | TYPE Var define NAME Val assign value=expr Semicolon
// Assign value to Variable
assign stat : NAME Val assign value=expr Semicolon;
// Print variable or sth
print_stat : Print Open_Parenthesis valorname=term Close_Parenthesis
Semicolon;
```

```
// If statement
if stat : If Open Parenthesis valorname=expr Close Parenthesis
(Open Bracket block Close Bracket);
// While statement
while stat : While Open Parenthesis valorname=expr Close Parenthesis
(Open_Bracket block Close_Bracket);
// All expressions
      : left=expr Operator sign right=expr
expr
                                                     # operat
       | Open Parenthesis mid=expr Close Parenthesis  # parentise
                                                     # terminal
       | term
       | Operator sign mid=expr
                                                      # negate
// All terms ( identifiers and s )
term : NAME
                  #TermName
       | Int
                  #TermInt
       Double
                  #TermDouble
       Bool
                  #TermBool
```

# 5. Opis zasad

#### 5.1. Zmienne

Język jest typowany, więc potrzebujemy deklaracji każdej zmiennej przed jej wywołaniem. Mamy dostępne 3 typy zmiennych: zerojedynek - wartość boolowska, bezprzecinek - liczba całkowita i zprzecinek - liczba wymierna. Wartości liczbowe mogą być dodatnie jak i ujemne. Przy deklaracji zmiennej musimy użyć między jej typem, a nazwą zmiennej symbolu ->, a jeśli chcemy przypisać do niej wartość to możemy to zrobić po symbolu <-. Oczywiście nie zapominamy o znaku końca linii. W nazwie zmiennej może występować symbol "\_", ale nie może znajdować się na początku.

```
bezprzecinek -> count <- 0 |<3|
zerojedynek -> flag_to_Print |<3|</pre>
```

#### 5.2. Operacje arytmetyczne

W naszym języku mamy dostępne operacje arytmetyczne: dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie. Ze znakami odpowiednio: +, -, \* i /. Postanowiliśmy wykonywać operacje tylko na jeśli typy są takie same, więc nie jest możliwe dodanie *bezprzecinka* do *zprzecinka*.

Dostępna jest również standardowa operacja modulo - /%/, dzielenie całkowitoliczbowe - ///, maximum - /^/ i minimum - /v/ dwóch liczb oraz potęgowanie - /\*/.

```
bezprzecinek -> nazwazmiennej <- 5 |^| 1 |^| 10 |<3| count <- (5 + 3) |%| (4 |v| 1) |<3|
```

### 5.3. Operacje logiczne

Dostępne są dwie operacje logiczne oraz i lub. Możemy porównywać wartości, słowem *kropkawkropke* sprawdzamy czy dane wartości są takie same. Słowem *innyod* sprawdzamy czy wartości są od siebie różne. Możemy również sprawdzić która z wartości jest większa lub mniejsza, słowami *wiekszyod* i *mniejszyod*. Możemy użyć również zaprzeczenia wartości logicznej lub wyrażenia przez zastosowanie symbolu *not* przed.

```
var <- count mniejszyod amount_to_print |<3|
val <- 5 kropkawkropke 3 |<3|</pre>
```

#### 5.4. Bloki

Ograniczone są w nawiasach "{ }". Wewnątrz takiego bloku możemy wykonywać pętle, deklarować zmienne, przypisywać wartości, sprawdzać warunki oraz wypisywać wartości. Bloki mogą być zagnieżdżane w sobie.

```
powielanko(a1 mniejszyod 10) {
   waruneczek(1 kropkawkropke nieprawda) {
       drukareczka(a1) |<3|
   }
}</pre>
```

### 5.5. Pętla oraz if.

Możemy wywołać pętle *powielanko* z warunkiem logicznym w nawiasie "( )". Po warunku następuje instrukcja w bloku. Podobnie możemy sprawdzać warunki

poprzez słowo *waruneczek*. Po nim znajduje się warunek w nawiasie "( ) " oraz instrukcja w bloku.

```
powielanko(a1 mniejszyod 10) {
    . . .
}
waruneczek(1 kropkawkropke nieprawda) {
    . . .
}
```

#### 5.6. Print

Dostępne jest wypisywane wartości na konsole poprzez słowo *drukareczka* . Wartość którą chcemy wypisać musi być w nawiasie "( )". Jeśli chcemy wypisać wartość zmiennej wcześniej zadeklarowanej podajemy jej nazwę w nawiasie w wyniku dostaniemy również informacje o jej typie.

```
drukareczka(a1) |<3|
```

#### 5.7. Komentarze

Możemy pisać komentarze jednolinijkowe poprzez wystąpienie symbolu /<3/ na początku linii. Po tym symbolu może występować dowolny ciąg.

```
|<3| to jest komentarz
```

### 6. Testowanie i sprawdzenie poprawności

Aby przetestować poprawność działania naszego interpretera stworzyliśmy kilka przykładowych plików z kodem.

### 6.1. Ciąg Fibonacciego

Poniżej znajduje się zaimplementowany algorytm do wypisywania 20 pierwszych wyrazów ciągu Fibonacciego w naszym języku.

```
bezprzecinek -> amount_to_print <- 20|<3|
bezprzecinek -> count <- 0 |<3|
bezprzecinek -> n1 <- 0 |<3|
bezprzecinek -> n2 <- 1 |<3|</pre>
```

```
bezprzecinek -> n3 |<3|

powielanko(count mniejszyod amount_to_print) {
    drukareczka(n1) |<3|
    n3 <- n1 + n2 |<3|
    n1 <- n2 |<3|
    n2 <- n3 |<3|
    count <- count + 1 |<3|
}</pre>
```

Wynik powyższego programu jest następujący:

```
n1 ma wartość 0
                      i jest typu bezprzecinek 😆
                      i jest typu bezprzecinek 😉
o n1 ma wartość 1
n1 ma wartość 1
                      i jest typu bezprzecinek 😁
un na wartość 2
                      i jest typu bezprzecinek 😆
an1 ma wartość 3
                      i jest typu bezprzecinek 😄
😎 n1 ma wartość 5
                      i jest typu bezprzecinek 😋
😊 n1 ma wartość 8
                      i jest typu bezprzecinek 😄
and ma wartość 13
                       i jest typu bezprzecinek 😉
😄 n1 ma wartość 21
                       i jest typu bezprzecinek 😁
and ma wartość 34
                       i jest typu bezprzecinek 😗
                       i jest typu bezprzecinek 😎
😁 n1 ma wartość 55
😍 n1 ma wartość 89
                       i jest typu bezprzecinek 😆
and ma wartość 144
                        i jest typu bezprzecinek 😁
an 1 ma wartość 233
                        i jest typu bezprzecinek 😆
un ma wartość 377
                        i jest typu bezprzecinek 🤣
😎 n1 ma wartość 610
                        i jest typu bezprzecinek 😄
and ma wartość 987
                        i jest typu bezprzecinek 😍
😘 n1 ma wartość 1597
                        i jest typu bezprzecinek 😆
un na wartość 2584
                        i jest typu bezprzecinek 😊
🤣 n1 ma wartość 4181
                        i jest typu bezprzecinek 🤣
```

Dostaliśmy pierwsze dwadzieścia wyrazów ciągu Fibonacciego i do tego nawet poprawnych. Zatem możemy stwierdzić, że nasz interpreter działa poprawnie.

### 6.2. LoopGame

Poniższy algorytm wypisuje w pętli wartość aktualnego poziomu, który za każdym razem jest zwiększany o jeden, ale jest printowany tylko jeśli poziom jest parzysty.

```
bezprzecinek -> current_level <- 0 |<3|
bezprzecinek -> final_level <- 11 |<3|</pre>
```

```
zerojedynek -> game_completed <- prawda |<3|

powielanko(current_level mniejszyod final_level) {
    waruneczek((current_level % 2 ) kropkawkropke 0) {
        drukareczka(current_level) |<3|
    }
    current_level <- current_level + 1 |<3|
}</pre>
```

```
i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 2 i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 4 i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 6 i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 8 i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 10 i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 10 i jest typu bezprzecinek contrent_level ma wartość 10
```

Jak widać tutaj również dostaliśmy prawidłowy wynik.

### 6.3. Test operacji matematycznych oraz logicznych

Przetestowaliśmy również poprawność działania operacji matematycznych oraz logicznych.

```
bezprzecinek -> a <- 5|<3|
bezprzecinek -> b <- 20 |<3|

bezprzecinek -> wynik <- a |v| b |<3|

drukareczka(wynik) |<3|

wynik <- a |^| b |<3|

drukareczka(wynik) |<3|

wynik <- a % b |<3|

drukareczka(wynik) |<3|

wynik <- b |/| a |<3|

drukareczka(wynik) |<3|

wynik <- b |*| a |<3|

drukareczka(wynik) |<3|

zerojedynek -> val <- b kropkawkropke a |<3|

drukareczka(val) |<3|
```

```
val <- b innyod a |<3|
drukareczka(val) |<3|</pre>
```

#### Wynik jest następujący

```
⇒ wynik ma wartość 5
i jest typu bezprzecinek ♀
⇒ wynik ma wartość 20
i jest typu bezprzecinek ♀
⇒ wynik ma wartość 5
i jest typu bezprzecinek ♀
⇒ wynik ma wartość 4
i jest typu bezprzecinek ♀
⇒ wynik ma wartość 3200000
i jest typu bezprzecinek ♀
⇒ val ma wartość nieprawda
i jest typu zerojedynek ♀
⇒ val ma wartość prawda
i jest typu zerojedynek ♀
```

# 7. Instrukcja instalacji i użytkowania

Aby uruchomić interpreter dla zadanego pliku należy pobrać <u>repozytorium z projektem</u>. Następnie w folderze z pobranym projektem uruchamiamy terminal i wpsiujemy komende: *python main.py ./nazwaPliku.cute* - Gdzie nazwaPliku to plik z kodem napisanym w języku Cute